

MOJE

ERASMUS

ISKUSTVO -

VALENCIA

IVA
VS.
MIHAEL

Erasmus. Toliko divnih iskustava sam čula da sam bila oduševljena kada mi je Mihael predložio da idemo zajedno. Od ponuđenih prijateljskih sveučilišta jedini izbor nam je bila Valencija, ne samo zato jer su primali dva studenta, nego smo oboje željeli provesti semestar uz more. O samom gradu nisam znala ništa, nisam ga čak ni guglala jer sam željela autentični prvi dojam. I nisam se prevarila. Grad me oduševio na prvu.

Valencija je smještena na istoku Španjolske, na obali Sredozemnog mora. Ima mediteransku klimu s toplim i suhim ljetima i blagim zimama. Grad je prekrasan, pravo je turističko središte, pun povijesnih i kulturnih znamenitosti te zelenila. Valjalo bi izdvojiti građevine kao što katedrala iz 15. stoljeća i Lotja de la Seda (Loža svile koja se nalazi pod zaštitom UNESCO-a). Osim starih građevina, Valencija je puna i novih, modernih arhitektonskih dostignuća. Grad umjetnosti i znanosti ili La Ciudad de las Artes y las Ciencias djelo je svjetski poznatog arhitekta Santiaga Calatrava koji je rođen u Valenciji.

Mihael i ja smo živjeli u stanu s Francuzom i Španjolcem koji nisu znali puno engleskog, ali bili su dobri cimeri. Stan je smješten u blizini Blasco de Ibanez, avenije koja je ujedno i središte erasmus života u Valenciji s mnoštvom kafića, trgovina, disko klubova i restorana. Glavno prijevozno sredstvo je bicikl, a za 30€ godišnje može se koristiti gradski sustav najma bicikli Valenbisi, sa stanicama za preuzimanje i ostavljanje bicikli po cijelom gradu.

S pozicije sada već bivšeg studenta usudio bih se reći da većina studenata nije svjesna raznih pogodnosti i privilegija koje imaju zahvaljujući svom statusu studenta. Mogućnost studentske razmjene svakako je jedna od njih. Odlična je to prilika za isprobati život u nekoj drugoj sredini, upoznati neku novu kulturu, upoznati vršnjake iz različitih dijelova svijeta, proširiti vidike i preispitati svoje životne planove.

Iako mi je studentska razmjena bila želja još od prve godine fakulteta, prilika za „isplovljavanje“ ukazala se tek na završnoj, petoj godini. Bila je to prilika koju je bilo šteta propustiti!

Od ponuđenih destinacija, odluka je bez puno razmišljanja pala na Valenciju. Grad je to na obali Sredozemnog mora i treći po veličini španjolski grad. Klima je mediteranska, a ljudi su srdačni i susretljivi. Sredinom ožujka Valencija postaje centar svijeta i u njega se slijevaju rijeke turista jer počinje Las Fallas. Festival je to koji se održava u čast sv. Josipa, a karakteriziraju ga ulične povorke u tradicionalnim nošnjama praćene tradicionalnom glazbom. Posebna zanimljivost su skulpture koje se s puno truda, uglavnom od papira i kartona, izrađuju cijelu godinu, da bi zadnjeg dana fes

Universitat Politècnica de València kampus je s tridesetak fakulteta i oko 34 000 studenata. Kampus je nov i osim fakulteta sadrži i bazen, teretanu, sportske terene, knjižnicu, zgradu namijenjenu druženju studenata te drugim zabavnim sadržajima. Također, u sklopu kampusa nalazi se i nekoliko restorana, kopirnica, ljekarna, banka te velike travnate površine na kojima studenti odmaraju između fakultetskih obaveza. Geodetski fakultet smješten je na rubu kampusa i ima zasebnu, moderno opremljenu zgradu. Moram naglasiti da su svi, od profesora preko tajnica do osoblja u administraciji, više nego ljubazni, spremni pomoći. Nakon jednog susreta, kao da ste oduvijek prijatelji. Čak se i profesori u mailu potpisuju samo svojim imenom. Sve je opušteno i doslovno nema ni mrvica stresa. Sve se da dogovoriti i organizirati. U uredu za međunarodnu razmjenu svi pričaju engleski, a od profesora rijetko koji. To me nije obeshrabrilo pa sam se pri kraju semestra mogla sporazumijevati se s njima na španjolskom.

tivala bile spaljene. Stanovnici Valencije žive za te dane, koji su, naravno, neradni. Tradicionalne borbe bikova također su jedan od događaja koje sam imao prilike gledati uživo. Kao zaljubljenik u nogomet od malih nogu, nisam si mogao dopustiti da u Valenciji provedem pet mjeseci a ne posjetim stadion Valencije, kultnu Mestallu. Utakmica protiv Real Madrida završila je pobjedom domaćina, a to je bio poseban doživljaj promatrati s tribine prepune domaćih navijača.

Učlanila sam se u ESN (Erasmus Student Network) i turističku agenciju Happy Erasmus i to bih istaknula kao najbolji potez. Izleti vikendom, organizirana druženja, besplatni upadi u klubove i bezbroj uspomena koje ću pamtili zauvijek. Osim pokrajine Comunidad Valenciana, posjetila sam Madrid, Barcelonu i Sevilju, ali najupečatljivije iskustvo je put u Maroko. Družila sam se sa studentima iz cijelog svijeta, od Estonije i Norveške pa do zemalja Južne Amerike. Bili smo mala zajednica ljudi koji su zajedno otkrivali čari grada, kulture i života. Kao i uvijek, upoznali smo još studentata iz Hrvatske pa smo petkom radili „hrvatske“ večeri. Ponedjeljkom se išlo na beerpong, a utorkom u Naturu gdje su svaki tjedan studenti kuhali tradicionalna jela njihovih zemalja i predstavljali ih cijeloj ESN zajednici. Srijedom se išlo na chupitos u Paraparab, a četvrtkom na tečaj salse i bachate. Za vrijeme Fallasa upijali smo svaku mascletu i slavili smo zajedno s mještanima. Dolaskom ljeta sve više vremena smo provodili u parku Turia i na plaži Malvarrosa, nastave je bilo sve manje i mogli smo se u potpunosti prepustiti valencijanskom načinu života.

Ono što me se posebno dojmilo su ljudi i lakoća življenja. Ljudi su toliko ljubazni da gdje god da dođeš, osjećaš se kao doma. Svi pozdravljaju, pitaju kako si, a konobar nakon par dana već zna kakvu kavu piješ. Grad je dovoljno malen da se osjećaš sigurno u bilo koje doba dana i noći, a opet dovoljno velik da lutanja uličicama učini najboljim dijelom dana. Ovdje je tako jednostavno biti sretan i zauvijek će biti moj dom daleko od doma.

autorica: Iva Cibilić

Što se akademskog dijela tiče, pet mjeseci sam bio student Politehničkog sveučilišta u Valenciji koje se sastoji od 11 fakulteta. Svi su smješteni na jednom mjestu, u kampusu koji funkcionira kao mali grad. Studentima je dostupno mnoštvo sadržaja, od sportskih terena, bazena, knjižnice, prostora za učenje i odmor do kantine i kafića. Kao student na razmjeni, imao sam mogućnost upisati kolegije s bilo kojega od tih fakulteta, iako mi je matični fakultet bio Fakultet geodezije, kartografije i izmjere. Većina nastave odvijala se na španjolskom jeziku, što mi je u određenoj mjeri predstavljalo problem, ali sam ga s vremenom svladao dovoljno da uspješno riješim obaveze. Osim kolega iz Hrvatske, školske klupe dijelio sam sa studentima iz Finske, Nizozemske, Njemačke, Francuske, Rumunjske, Poljske itd. Također, upoznao sam nekolicinu ljudi iz zemalja Latinske Amerike koji su u Španjolsku doselili zbog studija. Erasmus Student Network jedna je od organizacija čiji članovi pokušavaju studentima boravak u stranoj zemlji tijekom Erasmus učiniti ugodnijim i zabavnijim. Organiziraju tako izlete, radionice i druženja, a sve s ciljem upoznavanja i zbližavanja Erasmus studentata. Osim Valencije, tijekom razmjene sam posjetio Madrid, Sevilju, Córdoba te Maroko.

Na kraju, svim studentima htio bih poručiti da razmisle o odlasku na bilo kakav oblik studentske razmjene jer je to iskustvo koje će im svakako koristiti u budućnosti.

autor: Mihael Markešić

VALENCIA

“Unatoč akademskom znanju i fino organiziranom sveučilištu, ljubaznim profesorima i zanimljivim kolegijima, smatram da je poanta Erasmusa naučiti nešto o sebi, prije svega. Otisnuti se u avanturu i neku novu zemlju. Naći se u nesvakidašnjim situacijama, družiti se s ljudima iz cijelog svijeta, upoznavati kulturu i putovati. Putovati što više. “

Iva

